

обов'язків; велика частина суб'єктивності у прийнятті рішення, а також вплив особистісних позицій і переконань; прийняття рішення суддями, виходячи із відпрацьованої судової практики (за шаблоном) та ін.

Таким чином, Служба у справах дітей здійснює надзвичайно важливу діяльність щодо захисту прав та інтересів дітей згідно Конвенції ООН про права дитини та інших нормативних документів, представляючи і захищаючи їх інтереси в судових інстанціях, виступаючи посередником та помічником у вирішенні соціально-правових питань.

ЛІТЕРАТУРА

1. Державний стандарт соціальної послуги представництва інтересів : Наказ Міністерства соціальної політики України 30.12.2015 № 1261.
2. Про затвердження типових положень про службу у справах дітей: Постанова Кабінету міністрів України від 30.08.2007 № 1068.

Т. О. Логвиненко

*доктор педагогічних наук, професор, завідувач
кафедри соціальної педагогіки та корекційної освіти
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка,
tetyana_social@ukr.net*

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ І СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ

Підготовка фахівців соціальної сфери в Україні входить до структури системи вищої освіти. Закономірно, що її ефективність, творче здійснення на сучасних європейських засадах багато в чому залежить від загального стану вищої освіти та різних кількісних і якісних показників, які характеризують компоненти цієї системи. Стан вищої освіти обумовлюється різними чинниками політичного, економічного, соціального, наукового, професійного характеру і може мати позитивні або негативні тенденції у своєму функціонуванні. При наявності в освіті суттєвих недоліків, негативних явищ, суперечностей виникає необхідність її удосконалення, модернізації, реформування.

В Україні спостерігається відставання (порівняно з іншими учасниками Болонського процесу) у реалізації європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС) у контексті забезпечення прозорості вищої освіти з використанням інформаційних пакетів студентів (Ю. Бобало, І. Бабин, А. Загородній, В. Павлиш); недостатньо враховується попит на певних фахівців на ринку праці (О. Клименко). Тоді як в Європейському Союзі зростає використання англійської мови в наукових дослідженнях, англомовних навчальних програм і англомовної літератури,

поширюється тенденція до захисту дисертацій англійською мовою, то в Україні вирішення цієї проблеми знаходиться на початковому етапі [1].

Зазначимо, що важливу роль на загальнодержавному рівні у подоланні недоліків і забезпеченні прогресивного розвитку вищої освіти України, відповідно до сучасних європейських вимог, відіграють: «Стандарти і рекомендації із забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти» (2015 рік); Закон України «Про вищу освіту» (2014 рік); нормативно-правові засади створення системи забезпечення якості вищої освіти, визначені Законом України «Про вищу освіту».

Наголосимо також першочергове значення приведення української системи вищої освіти у відповідність з європейськими вимогами «Стандартів і рекомендацій із забезпечення якості у Європейському просторі вищої освіти» (ESG), затвердженими у травні 2015 року. У документі констатується, що рекомендації спрямовані на забезпечення якості навчання і викладання у вищій освіті, включаючи навчальне середовище та відповідні зв'язки з дослідженнями й інноваціями. Вони застосовуються до всієї вищої освіти у Європейському освітньому просторі, незалежно від типу навчання чи місця викладання та забезпечують критерії оцінки її якості на європейському рівні [2].

Необхідність удосконалення підготовки фахівців соціальної сфери в Україні пояснюється об'єктивними і суб'єктивними факторами. До об'єктивних відносяться загальний стан вищої освіти країни, який характеризується багатьма негативними ознаками, до суб'єктивних – недосконалість внутрішнього управління у самому закладі вищої освіти, недоліки навчальної, дослідницької діяльності, професіоналізму викладацького складу, відсутністю сучасного творчого підходу до здійснення підготовки в поєднанні використання кращого зарубіжного досвіду з власними інноваційними здобутками. Передовсім зазначимо, що ця підготовка має не тільки творчо використовувати позитивний досвід зарубіжних країн, а й бути гнучкою, динамічно реагувати на нові соціальні потреби, що виникають у власній країні.

Вивчення наукових джерел і практики діяльності з підготовки фахівців соціальної сфери дають можливість виокремити деякі засоби, творче застосування яких може підвищити ефективність підготовки соціальних працівників/соціальних педагогів в умовах української дійсності. До них ми відносимо: більш раціональний підхід у визначенні змісту підготовки на різних рівнях (держави, вищого навчального закладу, викладача, студента), здійснення студентоцентрованого підходу до навчання, активізацію застосування інноваційних інтерактивних навчальних методик, забезпечення необхідних сучасних умов освітнього середовища, мобільності суб'єктів навчального процесу, його інтернаціоналізації, посилення практичної спрямованості фахової підготовки.

Уважаємо за доцільне пропонувати вивчення студентам навчальних дисциплін гуманітарного та соціально-економічного циклу як вибіркового, інтегрованого, натомість посилити вивчення іноземних мов, навчальних дисциплін професійно-практичного циклу та пропонувати студентам вивчення окремих із них іноземною мовою.

Вимагає посилення у наших умовах студентоцентрованої підхід до організації навчання, який активно реалізується в європейському освітньому просторі. Він має забезпечувати розширення спектру навчальних дисциплін професійної та практичної підготовки за вибором навчального закладу і за вибором студентів, збільшувати частку самостійної роботи студента в навчальному процесі, передбачати виконання різноаспектних індивідуалізованих завдань, соціальних проектів, посилювати суб'єктність студента не тільки в навчальному процесі, а й інших видах діяльності – управлінській, дослідницькій, волонтерській.

ЛІТЕРАТУРА

1. Нітенко О. В. Інтернаціоналізація вищої освіти як фактор розвитку університету / О. В. Нітенко // Освітологічний дискурс. – 2015. – № (10). – С. 205 – 216.
2. Стандарти і рекомендації щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти. – К. : Ленвіт, 2006. – 35 с.

О. Б. Логвиненко

*кандидат педагогічних наук, доцент
кафедри теорії та методики фізичного виховання
Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка,
vinograd2010@ukr.net*

СТАН ЗДОРОВ'Я УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ В УКРАЇНІ ЯК СУЧАСНА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Проблема здоров'я підростаючого покоління все більше стає пріоритетною складовою політики багатьох країн світу, в тому числі України. Над удосконаленням розв'язання цього питання в нашій державі тісно взаємодіють фахівці різних галузей: охорони здоров'я, освіти, культури, фізичної культури та спорту та ін. Українські вчених досліджують різні аспекти проблеми формування здорового способу життя, збереження та зміцнення здоров'я дітей та молоді. Цим актуальним питанням присвячують свої дослідження Ареф'єв В., Вакуленко О., Варава В., Василяшко І., Вільчковський Е., Вовк В., Закопайло С., Зубалій М., Головаха Є., Корягіна Н., Лозова О., Лук'янченко М., Лупай Ю., Паніна Н., Раєвський Р., Рибалко Л., Сухенко І., Шевців З. та інші.

За результатами досліджень Міністерства освіти і науки майже 90% учнів і студентів в Україні мають відхилення у здоров'ї, понад 50% – незадовільну фізичну підготовку. А проведене Українським інститутом соціальних досліджень імені Олександра Яременка тематичне дослідження «Здоров'я та поведінкові орієнтації учнівської молоді України», засвідчило, що з кожним роком зростає кількість молодих людей з ризикованою поведінкою. Кожен п'ятий (20,6%) респондент визнавав власне здоров'я посереднім або поганим, причому найчастіше так